

Tant je pripravljen posredovati v sporu Indije in Pakistana

Glavni tajnik ZN U Tant je ponudil včeraj posredovanje v sporu med Indijo in Pakistanom.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Pretekli teden se je Pakistan obrnil na glavnega tajnika ZN U Tanta za posredovanje v sporu z Indijo, ki je privedel do resne vojne nevarnosti. Včeraj je Tant objavil, da je pripravljen posredovati, če bosta seveda tako posredovanje sprejeli obe sprti državi.

Tant je opozoril na izredno nevarni položaj na meji Indije z Vzhodnim Pakistanom, pa tudi z Zahodnim Pakistanom in ob črti premirja v Kašmirju. Edino črto premirja nadzirajo zastopniki ZN, 44 po številu, že nad 20 let. Pakistan je voljan sprejeti opazovane ZN tudi na svoji meji z Indijo v Vzhodnem Pakistanu, za kar pa ta ne kaže nobene zanimanja.

Indija in Pakistan imata od preteklega tedna zbrano na svojih mejah večino svojih oboroženih sil. Indija je izjavila, da ne bo napadla Pakistana, da pa se bo "branila". Pravi, da je "najboljša obramba napad". To je Izrael v svojih vojnah z Arabci ponovno dokazal. Kdo naj torej ve, kaj Indija smatra pod obrambo.

Podpiranje tujine je potrebno reorganizacije

WASHINGTON, D.C. — Senatni odbor za zunanje zadeve se je začel pečati z analizo zakonskega predloga o podpiranju tujine. Pri tem je takoj v začetku ugotovil, da je v načrtu cela vrsta predlogov posameznih senatorjev, ki bi radi delali usluge različnim uradom v tujih državah.

Ti "dodatki" so posamič mali in skoraj brezpomembni. Ako jih pa seštejemo, gre pa skupna vsota v težke milijone.

Odbor je sklenil črtati vse predloge, ki obravnavajo posamezne določene podpore in vse zahteve združil v "načelne postavke". Federalna administracija naj potem sama deli odobrene zneske na posebne za potrebe v posameznih slučajih.

Upajo, da bodo po tej poti močno razbremenili izdatke za podpiranje tujine. Zahtevki po podpiranju malih projektov so namreč navadno pretirano visoki.

Senat pripravlja načrt zmanjšanja podpore ZN

WASHINGTON, D.C. — Sen. Mansfield, vodnik demokratske večine, in sen. H. Scott, vodnik republikanske manjšine, sta si edina v tem, da ZDA nosijo prevelik delež stroškov ZN in sta napovedala njegovo zmanjšanje.

Vremenski prerok pravi:

Večinoma sončno in milo. Najvišja temperatura okoli 72.

Novi grobovi

Charles M. Pirich
Včeraj je nenadno umrl na svojem domu 58 let stari Charles M. Pirich, 18209 Lanken Avenue, rojen v Garovu v Avstriji, od koder je prišel v ZDA v mladih letih. V drugi svetovni vojni je bil v ameriški armadi in bil kasneje zaposlen 20 let pri S.L. & L. Clary Co. kot oskrbovalec in nadzornik prodajnih avtomatov. Zaprtil je ženo Ann, roj. Rautenberg, bil je oče Charlesa A. in Pamele, brat Verne Marinara. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. jutri, v petek, ob 8. zvečer. Na mrtvaškem odru bo danes ob 3. pop. do 9. zv. in jutri ob 2. do 5. pop. in ob 7. do 9. zv.

Anthony A. Modic
V terek je nenadno umrl v St. Vincent Charity bolnišnici 66 let stari Anthony A. Modic, samski, rojen v Windberu, Pa., brat Joa Modica, ki je do nedavnega vodil znano gostilno na St. Clair Avenue in E. 62 St., pok. Mary Belaj, pok. Johna, pok. Franka (Ernie) Maddock, pok. Anne Milavec, pok. Albina, Carolyn (Pat) in Josephine McDonnell (Berly Hills, Calif.). Bil je znan po svojem delu pri A.A., kjer je bil 27 let blagajnik. Bil je član KSKJ in SNPJ. Pogreb bo v soboto iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. ob 9., v cerkev sv. Vida ob 10., nato na Kalvarijo.

Anthony Manuel
V terek je umrl v Euclid General bolnišnici 69 let stari Anthony Manuel, 1204 E. 172 St., rojen v Clevelandu, zaposlen kot vodnik žerjava pri Jones Laughlin Co., mož Dorothy, roj. Moore. Prva žena Mary mu je umrla l. 1959. Zaprtil je hčeri Rose-Marie in Mrs. Paul (Josephine Agnes) Dirrman, dva vnuka, brata Carla Manuel ter sestri Mary Francel in Anno Havens. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v soboto ob 10. na Brooklyn Heights pokopališče.

Antarktika je velika

Antarktika, zemljina okoli Južnega tečaja, obsega okoli 6 milijonov kvadratnih milj površine. To je približno toliko kot vse ZDA in še pol Evrope zraven.

Peiping slavi zmago

Poslevoedeči zunanji minister L. R. Kitajske je označil zmago v ZN za "zmago ljudstev vsega sveta in popoln polom politike ameriškega imperializma".

HONG KONG. — Komunistična Kitajska slavi zmago v ZN za velik poraz ZDA, ki so sicer zagovarjale sprejem Peipinga v ZN, pa so hotele istočasno ohraniti tam tudi Tajpej. Večina kitajskega časopisa in radio bjelela po ZDA in Japonski, ki so se zavzemale za dvojno kitajsko zastopstvo v ZN.

Chi Peng-fej, poslevoedeči zunanji minister, je dejal v Peipingu, da je to "zmaga ljudstev vsega sveta in polom dolgoletne načrtne politike ameriškega imperializma". Radio Peiping je dejal, da so bili "zastopniki ZDA in Japonske kot mravlje v vroči ponvi" v ponedeljek pred glasovanjem v ZN. ZDA in Japonsko je obdolžil, da so rabile pritisk in izsiljevanje za svoje stališče, da pa so kljub temu popolnoma pogorele.

Nekateri opazovalci Kitajske ugibljejo, da utegne priti na čelu prve kitajske delegacije v New York predsednik vlade Ču En-laj, četudi v poročilih iz Peipinga samega za to ni nobene osnove. Kitajsko poslanstvo v Ottawi je izjavilo, da ni dobilo nobenega poročila v zvezi z zastopstvom Kitajske v ZN, ko so nekateri napovedovali, da bo kitajski poslanik v Ottawi odšel v New York.

Ženska volivna pravica v Švici na preskušnji

ZENEVA, Šv. — Prihodnjo nedeljo bodo v Švici parlamentarne volitve v 200-članski Narodni svet. Pri volitvah bodo prvič nastopile tudi volivke kot kandidatkinje. Za zaupanje se poteguje okoli 1000 kandidatov in 263 kandidatkinj.

Pravi, da kandidatkinje nimajo dosti upanja na zmago. Švica je politična javnost jih namreč premalo pozna. Zato se lahko zgodi, da ne bo nobena izvoljena, akoravno je registriranih tudi pol milijona volivk. Ako bi več žensk kandidiralo v Državni svet (senat), bi tam verjetno imele več sreče. Vsak kanton izbira namreč po dva senatorja.

Boj proti inflaciji že zahteva svoje nepričakovane žrtve

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Nixon je na široko zasnoval fronto proti inflaciji. Misli na obsežen direkten napad na vse vire inflacije, posebno na pretirane cene in mezde. Boj bo rodil tudi pojave, ki nanje federalna administracija ni računala. Taki pojavi bodo kmalu postali dnevni dogodki. Zaenkrat jih še ni veliko, so pa zato značilni. Omenimo naj samo par takih prikazni.

Ko sta prišli obe naši največji zasebni železniški mreži pod prisilno upravo, je uprava najprej sklenila, da ukine ves promet, ki ni rentabilen. Na prvo mesto je postavila osebni promet, ki sta ga ubila že preje avtomobilski in letalski promet. Da se reši, kar se še rešiti da, je zvezna vlada ustanovila posebno podjetje Amtrack, ki naj skuša obdržati vsaj tiste osebne vlake, ki bi utegnili po računih biti vendarle aktivni. Novo

Precej drugačni so izgledi

Gierekov režim na Poljskem popustil kmetu

VARŠAVA, Polj. — Poljski kmetje so znani po svoji trmi, niso jih svoje dni mogli ukrotiti ne carji ne plemiči. l. 1956 jim je moral popustiti tudi komunizem. Hotel jim je namreč obestiti na vrat sovjetski sistem kolhozov in sovjetrov, pa so se uprli in delo sabotirali. Ostali so lastniki kmetij, pri tem so pa seveda morali prenašati vse mogoče režimske šikanе, ki so jim ubijale veselje do vzornega kmetovanja.

Začeli so zopet sabotirati delo pod Gomulkinim režimom in to nadaljevali pod Gierekovo vlado. Sedaj je moral Gierek popustiti in dati kmetom sledeče pravice: lahko bodo svobodno dokupovali orno zemljo v okviru precej visokega maksimuma, bodo sami odločali, kaj naj pridelujejo in plačevali manj davkov. Cene za trg bo seveda odrejela še naprej varšavska vlada. Kmetje bodo dalje deležni tudi raznih dobrot socialne zakonodaje, ki so jih do sedaj uživali le delavci in uradniki.

Gierek je dal te koncesije, ker pripravlja sklicanje partijskega kongresa in bi rad že sedaj pridobil simpatije poljske javnosti ne samo v mestih, ampak tudi na deželi.

Unije pripravljajo prvi napad na Plačni odbor

WASHINGTON, D.C. — Ravatelj Sveta za življenjske stroške Rumsfeld je izjavil, da bi delavci utegnili dobiti povišanja plač, ki so bila sklenjena, pa ne izvršena pred 15. avgustom. O tem mora sklepati Plačni odbor, kjer imajo unije izredno močno delegacijo s predsednikom Meanyem na čelu.

Ako se ta napoved uresniči, bo morebitna prva luknja v Nixonovem sistemu o nadzoru plač in cen. Ako namreč dobijo delavci naknadno povišane plače pri enem poodjetju, bodo isto z upravičenostjo zahtevali tudi delavci pri vseh drugih in "naknadno zviševanje" plač se bo spremenilo v poplavo brez bregegov.

To ni samo ugiibanje. Unije imajo namreč v Plačnem odboru tako močno delegacijo, da bodo lahko dobile večino za vse svoje predloge. Kaj bo potem s stabilizacijo cen?

na uspešne štrajke. Niso več tako optimistični, kot so bili. Podjetja niso več zainteresirana na pospešenem dogovarjanju. To se vidi sedaj v premogovnem štrajku. Premogarji so začeli štrajkati v prepričanju, da smo pred zimsko sezono, ki naravno zahteva več premoga kot drugi letni časi, premogovne družbe so pa drugačnega mnenja. Vedo, da ne bodo mogli več sami odrežati prodajnih cen in da se bo v ta posel vmešala tudi federacija. Ker ne vedo, kakšne cene bodo lahko zahtevali, jim je na skrivaj kar všeč, da premogarji sedaj štrajkajo. Zato so sedaj premogarji, ki silijo v pogajanja, dočim se lastniki rudnikov ne vnamajo za hitri konec pogajanj. To, kar se sedaj godi v premogovni industriji, se bo ponavljalo tudi v drugih gospodarskih panogah. To stanje bo trajalo tako dolgo, dokler federacija ne pove preko svoje komisije za cene, kako

NIXON ODOBRIŁ PRESKUS PETMEGATONSKE JEDRSKE BOMBE NA OTOKU AMČITKA

Predsednik ZDA je včeraj odobril preskus 5-megatonske jedrske bombe na glavo raketnega lovca ameriške protiraketne obrambe na otoku Amčitka na Aleutih kljub vsem ugovorom in protestom.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik R. M. Nixon je včeraj odločil, naj Atomsko komisija izvede preskus 5-megatonske jedrske bombe, ki je predvidena za glavo raketnega lovca v okviru ameriške obrambe pred medcelinskimi in drugimi sovražnimi raketami, na otoku Amčitki na Aleutih. Domači zagovorniki varovanja prirodnega okolja prav posebno pa Japonska in Kanada, temu poskusu odločno nasprotujeta in sta svoje proteste ponovno sporočili v Washington. Na temelju vseh teh protestov je Kongres odločil, da naj bo preskus na Amčitki izveden le po posebni odločitvi predsednika ZDA. Ta je bila včeraj objavljena.

Predsednik Atomske komisije James R. Schlesinger je dejal, da je preskus potreben za narodno obrambo. Vse priprave za njegovo izvedbo bodo končane v teku enega tedna. Kdaj bo preskus izveden, ni povedal, vendar sodijo, da bo to nemara 4. novembra. Schlesinger je dejal, da je strah pred tem, da bi preskus sprožil kak velik potres na Aljaski ali celo dalje v Kaliforniji, prazen. Prav tako je zanikal verjetnost kakega velikega morskega valu, ki bi naj zalil obsežna obalna področja na obeh straneh Pacifika. Tega se posebno boje Japonci.

Kanada in Japonska sta včeraj ponovno protestirali v Washingtonu proti izvedbi preskusa, upira pa se mu tudi država Aljaska. Zvezni senator Aljaske Mike Gravel je dejal, da navedeni vzroki za izvedbo preskusa niso dovolj veliki, da bi opravičili tveganje sprožitve "tolike nevarnosti za prebivalstvo Aljaske in drugih področij.

Kanadski zunanji minister M. Sharp je telefonično sporočil državnemu tajniku W. P. Rogersu "globok nemir" Kanade zaradi napovedanega preskusa. V kanadskem parlamentu je iz-

si načelno zamišljaja položaj v teh rudnikih.

Že teh par slučajev dokazuje, da moramo biti zmeraj pripravljeni na nepričakovane pojave, ki jih bo sprožil Nixonov boj proti inflaciji.

Najbolj zanimiv bo seveda postal problem brezposelnih. Zaenkrat vemo le to, da bodo delavski zastopniki v Plačnem odboru zahtevali visoke mezde in plače, da pa Komisija za cene ne bo ravno z veseljem izglasovala visoke cene za prizadeto blago. Dokler taka vprašanja ne bodo vsaj načelno rešena za posamezne gospodarske panoge, tako dolgo ne bo nobeno podjetje ne širilo svoje proizvodnje ne postavljalo novih obratov. Kam se bo pri takih razmerah usmerjevala brezposelnost, ne vedo verjetno niti federalni strokovnjaki. Tako bo brezposelnost lahko prav kmalu zabredla na pozicijo političnega problema.

javil, da bo Kanada smatrala ZDA odgovorne za vso škodo, ki bi jo preskus povzročil v Kanadi.

Tito bo govoril z Nixonom o Srednjem vzhodu

WASHINGTON, D.C. — Jugoslovanski predsednik Josip Broz Tito je včeraj preko Ganderja v Kanadi priletel v ZDA in prenočil v Camp David. Danes dopoldne bo uradno sprejet v Washingtonu, zvečer pa mu bo Nixon priredil svečano večerjo.

Trdijo, da se bo Tito poleg o drugih vprašanjih, ki zanimajo ZDA in Jugoslavijo, pogovarjal z Nixonom posebej tudi o položaju na Srednjem vzhodu. Tito se je namreč pretekli teden na povratku z obiska v Iranu in Indiji ustavil v Kairu na razgovor s Sadatom, ki naj bi bil Titu zapal nekatere predloge za sporazumevanje z Izraelom, da jih sporoči Nixonu.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Dr. H. Kissinger, ki se je v terek vrnil iz Kitajske, je včeraj poročal predsedniku Nixonu o svojem uspehu. Bela hiša je izjavila, da Nixon ne bo šel na Kitajsko pred 1. januarjem in da bo čas obiska objavljen do 1. decembra.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Glavni tajnik ZN Tant je pozval Peiping, naj naglo imenuje svojega zastopnika v Varnostni svet ZN, ker utegne biti ta vsak čas sklican na sejo.

WASHINGTON, D. C. — Bela hiša je izrazila zaprepačenje nad ponašanjem nekaterih delegacij v glavni skupščini ZN pretekli ponedeljek po glasovanju o sprejemu Peipinga v ZN. Tanzanijski delegat je vpriporil "zmagovalni ples", nekateri drugi delegati pa so se ponašali in drli kot v cirkusu.

NEW ORLEANS, La. — Skupina 22 Kubancev, ki je priletela sem na mednarodno konferenco strokovnjakov za sladkorni trs, se noče vrniti domov, četudi ji ZDA ne dovolijo udeležbe na konferenci. Udeležba je bila Kubancem odklonjena še pred enim mesecem, pa so kljub temu in brez vsakega dovoljenja prileteli v ZDA.

HAVANA, Kuba. — Potniki ugrabljenega letala B-747 so odleteli včeraj v dveh manjših letalih na Portoriko, kamor so bili prvotno namenjeni, posadka pa bo letalo danes vrnila v ZDA.

SAIGON, J. Viet. — Vlada je objavila, da bo za 1. november, narodni praznik Vietnama izpustila 618 rdečih ujetnikov, kasneje pa še preko 2.000.

Vsak dan 100.000
NEW YORK, N.Y. — Po podatkih Združenih narodov se na vsem svetu vsak dan poveča število prebivalstva za 100.000.

Iz Clevelanda in okolice

Sv. Lovrene praznuje

70-letnico župnije—

V nedeljo praznuje župnija sv. Lovrenca v Newburghu svojo 70-letnico. Ob 11:30 bo sv. maša, katero bodo opravili škof Isenmann, opat Jerom Koval in vrsta drugih duhovnikov-gostov. Po maši bo v SND banket, ki ga bo vodil msgr. A. Baznik, govorili pa bodo na njem v angleščini župnik V. Cimperman, v slovenščini pa bivši 32-letni šentlovrenški kaplan Jul. Slapsak. Med obedom bo igral Zabak-Buehnerjev orkester, Edi Kenik, znani solist pa bo pel slovenske pesmi.

Shod in zabava v SND—

Nocoj je v Slov. narodnem domu na St. Clair Avenue "polka party", volivni shod in zabava, na katero vabijo "državljeni za Perka". Igrali bodo Buehnerjev orkester, s katerim bo pel znani pevec E. Kenik, Key-Notes orkester in "Veseli Slovinci". Vsi vabljeni, vstop prost!

Zamenjan plašč—

Zadnjo nedeljo je bil na večerji Kluba Ljubljana v SDD na Recher Avenue zamenjan ženski plašč. Katera ga je pomotoma zamenjala, naj kliče tel. 531-6325.

Sesta obletnica—

V nedeljo ob 11.45 bo pri Sv. Vidu sv. maša za pokojnega Emanuela Grasselli ob šesti obletnici njegove smrti.

V spomin in zahvalo—

Jutri ob pol sedmih jutraj bo v cerkvi sv. Vida zahvalna sv. maša ob 60-letnici poroke poznanega slovenskega para g. Johna in g. Jennie Lube, 1064 Addison Road. Slavlencema, ki sta dolgoletna, zvesta naročnika Ameriške Domovine k biserni poroki iskreno čestitamo in jima zelimo, da bi še dolgo srečna hodila skozi življenje. Bog ju živi!

Iz volivnega boja—

Črnski kandidat A. Pinkney se je včeraj "čudil", da je demokratski kandidat J. Carney sprejel podporo Policijskega društva. Trdil je, da bo to poslalo na dan volitev svoje člane "oplaševati" volivce na volišča na vzhodni strani mesta (črne predele). Carneyja je pozval, naj podporo Policijskega društva odkloni. Carney je Pinkneyjevo izjavo označil za "lažljivo in hudobno".

J. Carney je včeraj dejal, da bo kot župan posebno gledal na ohranitev in izboljšanje posameznih mestnih naselbin, kajti te so temelj zdrave bodočnosti mesta in tudi obnove mestnega središča. Poskrbel bo za varnost in čistočo, za odstranitev ruševin in podrtij. Posebej je poudaril, da ne bo gledal nikogar v mestni službi, ki ne bo "delal za svoj dolar".

R. Perk je volivce prepričeval, da bo zmaga Pinkneyja ali Carneyja dejansko zmaga Carla Stokesa. Pohod Pinkneyja na Zahodno stran mesta je označil Perk za "cirkus", Carneyja pa je obdolžil, da je pomagal k še večji rasni delitvi Clevelanda s svojo zmago pri primarnih volitvah nad A. Garofolijem. On računa na podporo demokratskih volivcev, ne demokratskih politikov, je dejal Perk.

AMERIŠKA DOMOVINA

C. 17 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 207 Thurs., Oct. 28, 1971

Pot k miru ne zamira

Politično življenje se razburka vsako jesen, posebno v Ameriki. Pravo politično delo se po tradiciji začne takoj po poletnih počitnicah. Tega pravila se držijo zelo vestno celo komunistične dežele. Letos je bilo sicer par izjem. Mnogim vodilnim politikom so postala domača tla pod nogami prevročila, šli so na diplomatska in politična potovanja, kar je vsaj malo poživilo poletno politično zatišje.

Ko je politika začela jeseni živeti v polnem obsegu, je najprej napravila bilanco dosedanjega dela, ki pa ni ravno tako slaba, posebno za velike države.

Amerika in Kitajska sta odprli vrata za medsebojne stike. Nixon ima namen, da gre prvi skozi ta vrata v Peiping, ako se tam ne zgodi kaj posebnega. Sestanek je bil planiran več kot pol leta naprej, to je pa zmeraj tvegana stvar, kadar je en partner diktatorski režim. Tam nikoli ne veš, kaj vse se lahko zgodi. Zato je pot predsednika Nixona zaenkrat le načrt, ki je dobro utemeljen, toda kdo ve, kaj se v Peipingu lahko zgodi.

Ako bi tam nastopile bistvene spremembe političnega položaja, bi moral Nixon pot odložiti, kar bi mu ne bilo preveč prijetno, saj bi pot rad izrazil za politično propagando. Trenutno vse kaže, da za pot ni nobene ovire, sumljivo pa je, da Maov režim tako malo omenja to pot. Ali se za to zdržljivostjo kaj skriva? Na drugi strani je tudi res, da kitajski tisk zmeraj bolj pogosto cika na ta obisk, ni ga torej že odpisal.

Veliko očitnejši so znaki, da Kremelj resno misli nadaljevati politiko miru. Zimska doba pogajanj SALT v Helsinkih je bila zaključena v septembru, nadaljevala se bo sedaj na Dunaju. Sporedne posledice teh pogajanj se pa že čutijo. Washington in Moskva sta že podpisala dva na videz manjša sporazuma, ki se tičeta miru: prvi dogovor naj omogoči hitro direktno medsebojno obveščanje, ako bi se proti pričakovanju kje zgodila nesreča z atomskimi in vodikovimi eksplozijami. Drugi dogovor naj olajša hiter postopek, ako pride do nesporazumov na polju atomske energetike.

Obe državi sta tudi napovedali, da bo kmalu zrel za podpis dogovor o omejitvi gradnje protiraketne obrambe. Vse to kaže, da se Moskva resno prizadeva, da se ogne nevarnosti atomskega vojskovanja. To so taki dogovori, ki jih bo pozneje težko odpovedati. Do sedaj imamo malo takih dogovorov, toda med njimi ni nobenega, ki bi ga ta ali ona "atomska velesila" hotela odpovedati.

Moskva se tudi resno trudi, da bi kmalu prišlo do razorožitvene konference o Srednji Evropi. Pot do nje je še dolga, ker nemški komunistični režim v Pankowu rad sistematično zavira pogajanja z Bonnom o izvrševanju znane berlinske pogodbe, sklenjene med 4 velesilami iz druge svetovne vojne. Trenutno je svoje zaviralne akcije ustavil.

V začetku so mislili, da je z Ulbrichtom izginil zadnji odpor proti tej pogodbi, pa temu ni tako. Jesenska debata o pogodbi, ki se bo vršila v bonnskem parlamentu, bo morda odkrila pravo zaledje tega problema. Moskva skuša tudi pomiriti duhove na Balkanu. V ta namen je šel Brežnev v Beograd, potem pa še v Budimpešto in Sofijo. Zdi se, da je tam pomiril javnost, kajti sedaj ne slišimo več alarmantnih poročil iz balkanskih prestolov, da se politično vreme hitro oblači na balkanskem nebu.

Želji po miru v Moskvi je treba tudi pripisati izredno potrpežljivost, ki jo kaže Kremelj v svojih odnosih do arabskega sveta. Kremelj je neverjetno miren, akoravno sliši od tam same razburilive novice. Kaj vse uganja sedanjí sudanski režim, kako ostro je začel nastopiti proti Moskvi maroški kralj Hasan, kako malo se je ceremonij Alžir, ko je odbil moskovski predlog, da bi sovjetske ladje lahko pristajale v alžirskih vojnih lukah, je za mednarodno diplomacijo prava uganja. Še hujske stvari je Moskva zvedela iz Kaira. Tam je pretekli mesec glavno uradno glasilo sedanjega režima javno svetovalo vsem arabskim državam, da naj ne prezejo kitajske želje po tesnejših zvezah. Res je sicer, da je Moskva prvi in glavni prijatelj arabskega sveta, toda Kitajska je mogočna država in njenih simpatij ni treba odbijati.

To je doslej najhujši odmik od egiptovske zunanje politike, kot jo je začrtal pokojni predsednik Naser. Moskva vse to gleda in molči! Res je, da sovjetski tisk tupatam izraža svoje nezadovoljstvo, toda v njegovem pisanju ni čutiti nobene sovjetske grožnje napram zaveznikom v arabskem svetu.

Končno je tudi značilno, kako mirno je govoril glavni sovjetski delegat Gromiko na generalni skupščini ZN. Kdor se še spomni, ako je pred par desetletji tam grmel Višinski, bo šele razumel, kakšen razvoj ima za seboj sovjetska zunanja politika.

Res je sicer, da ima sovjetska zunanja politika pred seboj le en cilj: ovirati in omejevati vpliv kitajske politike. Ako bi tega nagiba ne bilo, bi bil Kremelj verjetno bojevitši. Na drugi strani tudi drži, da bo sovjetska zunanja politika še dolgo odvisna od napetega odnosa med obema rdečima velesilama. Dokler bo ta napetost trajala, se za mir ni treba bati. Seveda ni nikjer zapisano, da bi se Moskva in Peiping ne mogla sporazumeti, toda dokler bo živ Mao, se to ne bo zgodilo. Maov nacionalizem bo pa živel še dolgo po Maovi smrti. Mao ni Stalin, ki je bil hitro pozabljen. Bo ostal v časteh kot Lenin v komunističnem svetu.

Zato se nam trenutno ni treba bati, da bi nastopila nevarnost za svetovni mir, ne bo pa miru povsod in za zmeraj. Male vojne, stanja "ne miru ne vojne", bodo trajala še naprej, le mednarodnih spopadov ne bodo rodile. Pa tudi take vrste mir je več vreden kot nič.

BESEDA IZ NARODA

Štajerski klub vabi na Martinovanje

CLEVELAND, O. — Prišla je jesen! Dobra vinska trta, ki je spomladl ozelela, nato cvetela in sedaj obrodila, je obtrganja. Po Slovenskih goricah je v tem času veselo. Bliža se Martinova nedelja, ko postane mošt vino in se ga mora krstiti. Sladko vince je bilo pri Slovencih že od nekdaj zelo čislano. Pa saj mu je sam Gospod dal priznanje in sloves v Kani Galileji, ko je na ženitovanju spremenil vodo v vino in storil s tem svoj prvi čudež.

Martinovanje spada med naše najbolj priljubljene običaje. Ponesli smo ga v naše nove domovine in ga v tem jesenskem času radi proslavljamo. Skupaj pridemo, dobre volje smo in veselo zapojemo!

Kot vsako leto priredi tudi letošnji Stajerski klub svoje Martinovanje, katero bo prihodnje sosedim, glažek v rok' držim, se srce bota, 30. oktobra, ob sedmih zvečer v lepi farni dvorani pri Sv. Vidu. Na Martinovanje va-

bimo vse naše članstvo, vse naše prijatelje in znance, da skupaj poskusimo sladko vince, katere bomo dodali res dobre jedi. Pripravili bomo okusno in mehko pitano gos, sočno svinjsko in govejo pečenko z vsemi oblogami ter še kaj za posladek. Res se boste lahko naučili dobrot, pokažemo vam in znanici, se nasmejali in naplesali. Za ples bo igral poudim, glažek v rok' držim, se srce bota, 30. oktobra, ob sedmih zvečer v lepi farni dvorani pri Sv. Vidu. Na Martinovanje va-

Pridite, dragi rojaki in rojakinje, praznujte z nami god sv. Martina v soboto, 30. oktobra, v farni dvorani sv. Vida!

"Bratci veseli vsi, pesem za pomo mi od vinca sladkega, kot sonce čistega. Kadar pri miz' sedim, glažek v rok' držim, se srce bota, 30. oktobra, ob sedmih zvečer v lepi farni dvorani pri Sv. Vidu. Na Martinovanje va-

Odbor Stajerskega kluba

Praznik slovenske svobode

CLEVELAND, O. — Podoba samo te uradno praznujejo, tj. ne čisto iz svoje volje in potrebe, ampak po ukazu. Narodnih, tj. svojih slovenskih narodnih praznikov doma, pa žal, nimajo. Podoben, da bi to res smotno in vsi praznovali. Samo vsakoletni Prešernov dan v republiki Sloveniji je neka izjema v tem pogledu. Žal le, da ga doslej praznuje prvenstveno le šolska mladina. Tudi ta praznik se ni zjel doma vsega naroda. Slovenci v zamejstvu in zdomstvu (izseljenstvu) se onim doma v praznovanju Prešernovega dne pridružujemo, čeprav ima naš praznovanje Prešernovega dne polnejšo slovensko vsebino. V bivši Jugoslaviji, nekateri ji rečejo kraljevska, smo v domovini v nekem času skušali vpeljati v tej smeri med drugim vselo-

vensko praznovanje Slomškovega dne. Pa se je izkazalo, da je za kaj takega potrebna dolga in smotrna notranja priprava in zlasti še vzgoja tako za ta vsenarodni kakor tudi za vse druge enake narodne praznike.

Slovenci v Ameriki in Kanadi smo v tej stvari v vsakem pogledu na boljšem. Nas v teh deželah, polnih političnih in človečanskih svobod, nihče tozadevno ne ovira. Po svoji volji, po svoji pameti in zamisli lahko praznujemo tu tudi svoje narodne dneve ali praznike. Amerika in Kanada sta nam pri tem v dober zgled. Nekaj smo se od njiju doslej že naučili. Tako praznujemo Slovenci v svobodnem ameriškem in kanadskem svetu že dobro desetletje redno vsako leto v majniku svoj slovenski spominski dan, v oktobru na svoj slovenski praznik narodne svobode "29. oktober 1918", dan, ko smo iz svoje volje dokončno odvrgli avstro-ogrsko robstvo in se odločili za svobodno življenje v skupni državi z brati Hrvati in Srbi. Zadnjemu prazniku smo pridružili pred nekaj leti še praznovanje slovenskih narodnih simbolov, zastave, grba itd. Oba ta dva praznika sta sicer zajela že velike plasti slovenskega izseljenstva, vendar še ne vseh, kar je, odnosno mora biti, najvišji smoter vseh takih praznikov, če naj rode gotovo dober sad. Pri praznovanju skušamo zajeti zlasti slovensko mladino, posebno tisto, ki obiskuje naše sobotne slovenske šole, in njene starše. Letošnje praznovanje Praznika slovenske svobode "29. oktober 1918" in njenega prvega simbola, slovenske tribarvnice (zastave), bo to še posebno pokazala. Prireditveni odbor vabi zato vse rojake in rojakinje z vsega clevelandskega področja, kakor tudi iz okolice, naj prihodnjo nedeljo, 31. tm., ob treh popoldne v šolski dvorani pri Sv. Vidu s svojo udeležbo pokažejo, koliko jim je mar in draga naša slovenska svoboda.

Janez Sever

Glashena Matica pripravlja koncert

Slovenski pevski zbor Glashena Matica pripravlja za 7. november ob 4. popoldne v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue v Clevelandu svoj redni jesenski koncert.

Moderne slovenske skladbe bo zbor podal pod vodstvom Valentine Fillingera. Na sporedu bodo tri nove: Barkarola Vasilija Mirka, Otona Zupaničeva pesem "Lenka", ki sta jo uglasbila J. Pavčič in R. Simoniti, ter ljudska "Celovec".

Zbor bo podal "Tribute to Romberg" in izvlečke iz oper "Martha", "Norma", in "Hoffmanove pripovedke".

Petje bo spremljal orkester. Vstopnice so naprodaj po \$2 in \$2.50.

Vsi vabljeni!

Josephine Misic

ZA DOBRO VOLJO

Jože se je odločil za cirkuško življenje in je vprašal direktorja za delo. "Da, med predstavo potrebujemo nekoga, ki bi legel v posteljo k levu."

"To pa ne," je hitro odgovoril Jože. "Zakaj pa ne? Lev ne stori nikomur nič zalega; hranili smo ga z mlekom."

"Saj so mene tudi, pa sedaj jem meso."

Dva prijatelja sta pripeljala domov nadelanega moža. Bala sta se, da ju bo njegova žena nadrla, pa sta bila presenečena, ker se jima je pristrčno zahvalila za uslugo. Eden je rekel:

"Tako sva se bala, da naju boš nahlulila, gospa, vi se nama pa še zahvaljujete!"

"Kaj se ne bi. Še za kolino se zahvalim, pa se ne bi za čelga prašila!"

Milwaški zapiski

ZGODBA O FREDU PUGELU. — Milwaški South Times je prinesel celo zgodbo o njem in vam jo tukaj podajam. Je zelo zanimiva. Je še bolj zanimiva, ker je zgodba slovenskega človeka. Takole piše o njem ta časopis. Fredi Pugel, ki živi na južni strani mesta, ima več zanimanj. Veseli ga hoja, kegljanje, ples in njegovih sedem vnučkov. Razni ročni izdelki so njegov ponos in jih prav rad poklanja svoji družini in prijateljem.

Ceprav je Fred star komaj 56 let, je njegovo zdravje omejeno prav precej njegovo fizično delavnost. Fred ima težavo z dihanjem. To bolezen imenujejo emphysema. Okrog 16 milijonov Amerikancev trpi na tej bolezni.

Glavni vzrok dihalne bolezni je premalo vdihavanja zraka. Pljuča ne dobivajo dovolj zraka in s tem seveda tudi kri in tako so bolniki nesposobni celo za navadna dela. Zanašati se morajo na zrak in posebne dihalne naprave, ki jim pomagajo, da kri more dobiti dovolj zraka.

Ko je Fredi bil še mlad fant, se ga je prijel jetika. Zaradi nje je prebil v sanatoriju cela tri leta. Leta 1937 so ga operirali, vzeli so mu več reber. S tem so povzročili, da so pljuča vpadla. Ta operacija je bila življenjsko važna. Fredi ni mogel več uporabljati dela pljuč.

Po operaciji je Fredi nadaljeval normalno življenje; lahko je kegljal, plesal in seveda tudi delal in si tako služil vsakdanji kruh. Delal je v čistilnici za obleke. Zadnjih pet let ima težavo z dihanjem. To ga je prisililo, da je šel v prezgodnji pokoj. Njegova delavnost je bila zelo zmanjšana.

Pred enim letom je Fredi začel novo življenje. Ponovno se je lotil skoraj vseh svojih opravkov, ki jih je preje zaradi bolezni moral opustiti. S pomočjo posebne dihalne naprave Fredi lahko vzame svojo ženo Jennie na ples, potovanja ali pa se posveti kakim drugim opravilom, ki so mu všeč.

Dihalna naprava, ki jo je razvila Union Carbide korporacija, pomaga bolniku pri dihanju, da se more udeleževati normalnega in delavnega življenja. Naprava tehta nekaj manj kot 9 funtov. Je pravzaprav zakladnica zraka, ki jo bolnik nosi s seboj in jo uporablja po potrebi. Nosi jo nekako tako, kakor navadno nosimo fotografske aparate.

V tej napravi je čistega zraka za približno štiri ure in pomaga bolniku, da diha brez vseh težav. Naprava je tako pripravljena, da jo lahko vsak bolnik sam uravnava in tudi napolni, ko se izprazni. Sestavljena je iz dveh delov, iz tistega, ki ga nosi bolnik s seboj, in iz onega, kjer so shranjene rezervne puščice zraka, da lahko nadomestijo tisto, ki jo nosi s seboj. Količina zraka predpiše zdravnik.

Fredi pravi: Sedaj nimam več tako kratke sape kakor poprej. Veliko lažje grem po stopnicah, prav tako veliko lažje diham v soparnem prostoru, ali pa celo v dvorani, kjer je mnogo ljudi. Največ je vredno, da grem lahko na počitnice in jih uživam. Z ženo rada potujeva in uživava pokrajino. Tega nisem mogel storiti preje. Sedaj vzamem napravo s seboj in že gremo.

Njegov brat mu je postavil posebno stojalo v avtomobilu za rezervne puščice zraka. Sedaj on in Jennie lahko obiskujeta svoje vnuke in potujeta v Zgornji Michigan, ker ima Fredi svoje sorodnike. Tam večinoma preživita tudi svoje počitnice. Prej Fredi tega ni mogel napraviti. Niti na kratko pot se ni mogel podati. Sedaj je to drugače. Samo letos je bil že trikrat v Zgornjem Michiganu. Blagor mu!

Fredi, ki živi na 1007 South 10th St., je dobil dihalno napravo na zdravniški predpis. To napravo ali kupiš, kar stane mnogo denarja, ali pa jo dobiš na posodo, kar se zgodi v slučaju, da je bolnik pod zdravniškim nadzorstvom. Firma Linde posoja te naprave. Ta firma skrbi tudi za dopolnitev zračnih puščic, ko prva zaloga polide.

Ta metoda zdravljenja z dihalno napravo prihrani veliko denarja. Druga metoda zdravljenja navadno stane do \$2,100 na mesec. Z dihalno napravo, ki jo nosijo s seboj bolniki, ki po prvi metodi več ali manj preživijo v postelji ali kakih bolnišnicah, postanejo bolniki, ki le prihajajo na pregled ob časa do časa in jih tako zdravljenje stane le \$200 na mesec. Do sedaj je približno kakih 2,000 takih dihalnih naprav v rabi.

Fredi toži le nad eno stvarjo. Odkar ima to dihalno napravo, se ne more več izgovarjati, da ne more pomagati pri delu pri pospravljanju po hiši. Pravi, da je postal zelo pripraven s čunjo za brisanje prahu. Bo že menda res.

SLIKA. — Ko pregledujete ameriške časopise, naletite na veliko reklame. Skoraj vsaka stran ima nekaj, kar naj bi kupili. Pravijo, da se tako vzdržuje časopisje. Naletite na vsemočestvost: okusne in neokusne, resne in smešne. Vsakdo bi rad vplival na kupca po svojih močeh, da bi odprl denarnico in kupil predmet, ki ga dotična trgovina prodaja. Pravijo, da je dobra reklama uspešna in da ljudje kupujejo, ker so slišali o tej stvari ali videli to stvar.

V našem mestu imajo veliko reklamo poleg drugih trgovin tudi trgovine Boston. Tam je zaposlenih nekaj naših ljudi. Nekateri so tam, bi lahko rekli, že stari mački. Zadnji teden je bila velika slika, kako prodajajo razno kožuho. Reklame je bilo kar za celo stran. Zenske suknje so lepo nanizane na obešalnikih in enega drži prodajalka v rokah. Si morete misliti, kako sem se začudil, ko sem odkril, da to ni nihče drugi kakor gospa Jean Luzar, žena Jožeta Luzarja, ki ga vsi dobro poznamo. Ne bi si mogel misliti. Sele takrat mi je prišlo na misel, da ona tam že več let dela in so jo seveda kot prikupno osebo porabili za slike pri reklamah. Ta slika je bila v glavnem milwaškem časopisu Journal. Kdor zna, pa zna. Nismo Slovenci kar tako!

SPOMIN RAJNIM. — V farnem glasilu sv. Janeza sem zasledil malo notico, ki vam jo tukaj sporočam. Vas bo verjetno zanimala. Mesec november je posvečen vernim dušam. Kuverte, ki ste jih prejeli danes, so prošnja za sv. maše in molitve za vaše drage rajne. Ne pozabite nanje! Sv. maše in vaše molitve jim bodo prav gotovo v veliko pomoč.

Premaz ojači beton

V sončni pripeki se beton naglo suši in potem rad poka. Sol-delavci ukrajinskega raziskovalnega zavoda za hidrotehniko so ugotovili, da je treba beton premazati z zaščitnimi snovmi, ki se strdijo v prožno krasto.

Uporabljajo plastične snovi, bitumensko raztopino in razne lake. Zaščitna prevleka zadržuje naglo strjevanje betona, katerega trdnost se potem poveča dvakratno.

V nekem drugem zavodu so preizkusili nove stebre, ki so mnogo trdnjeji od običajnih armiranih. V resnici niti ne gre za železobetonske stebre, ker sestavljajo novost s cementno raztopino zalite steklene kroglice, razporejene v valju iz nekaj plasti trdne spiralne žice.

KAREL MAUSER:

VELIKA RIDA

Toda kako bo potlej, ko bosta otroka ostala sama! Mojčika, ta drobni mišel, nikoli ne bo prenesel trde besede.

Trudila se je, da bi zdržala do jeseni. Pa ni mogla. Koj po mlačvi je na skrivaj neko nede-ljo večer odšla h Kodrovki v Zahomec. Kodrovka se je začu-dila.

“Sredi zime, Barbara, kadar hočeš. Se bo torej Nantej le ženil? Sem malo žinjala, da se nemara ne bo in če se bo, da bo kar doma našel.”

Barbari je bilo nerodno.

“Saj bi ostala,” je rekla vsa črnjeva v lica. “Pa se mi bosta otroka preveč smilila. Posebno Mojčika, ki je taka reva. Reči ne bom smela kaj, ko bom samo dekla, gledati mirno pa ne bom mogla. Sem preveč navezana na ta dva mišela.”

Se Kodrovki je bilo hudo, čeprav bi Barbaro imela v hiši rajje danes kot jutri.

Z nočjo so se pri Račniku kar spogledovali. Se še ni zgodilo, da bi Barbare tako dolgo ne bilo domov. Otroka sta begala po izbi, Nantej je kar naprej visel ob oknu in gledal čez dvor. Mojčika je kar naprej vekala: Nantej, ki je na tihem žinjal kapniči proti Čajni, si ni upal od doma. Lovil je očetove poglede in tudi v strininih očeh je bilo toliko očitania, da bi najraje zginil iz izbe. Mojčiko je skušal vzeti v naročje, pa se mu je otrok kar izvil.

“Mame ni,” je z velikimi očmi strmela v očeta. Strina ju je hotela razpraviti, pa sta oba planila v tak vek, da se je oglasil stari.

“Pusti jih. Vsaj ta dva vesta, kdo jih ima rad.”

Nantej je čutil, kam oče meri. Pekilo ga je, da ni mogel od doma, čeprav je Agati obljubil, da pride.

“Treba je bilo otroka tako navaditi,” je krehnil nenadoma.

Stari se je počasi obrnil in Nantej je dobro videl, da se mu trese čeljust.

“Ti,” je stisnil skoz zobe. “Na Barbari in na njeni dobroti je rasel naš grunt, dokler si bil zdoma. In na njeni ljubezni sta se grela in rasla otroka. Posebno Mojčika. Če si ti pozabil, jaz nisem. Agata v hišo, jaz in strina kašto.”

In se je obrnil nazaj v okno.

Nantej je ravno prišpčil besedo, ko je slišal Barbaro, da je stopila v vežo. Otroka sta tako rinila k vratom, da so strino polile solze. Se Nanteja je čudno zagrabilo, ko je videl Mojčiko, kako je z glavo vrtala v Barbarino krilo.

“Kje si bila za božjo voljo?” se je utrgalo iz Račnika.

“Pri Kodrovki,” je rekla tiho. “Po Malem Šmarnu žinjam oditi.”

Potlej je z otrokoma odšla.

Ta večer se Nantej ni ustavil pred njeno naizbo. Barbara ga je sicer slišala, da je odšel spat in da je hodil po naizbi, ko se je ona že razpravila, toda v njenem srcu je bilo kakor na zapuščenem pastirskem ognju, ki ga je ugasil dež. Nobene iskre več. In dihanje otrok jo je tako neznanosko bolelo.

Do Šmarna je bilo pri Račniku tako kakor takrat, ko se je Nantej odpravil od doma. Nantej ni mogel skriti, da ga Barbarin odhod boli in skrbi, toda besede ni hotel reči. Le kaj bi Agata rekla! Ji je povedal, kako je bilo z otrokoma. Namrd-

nila se je, kakor se je le ona znala.

“Če žinjaš, da je boljša od mene, jo pa vzemi. Ti vsaj otrok ne bo treba učiti, kako naj jo kličeta. Saj pri hiši si tako samo za številko. Gospodari tako stari, gospodinj pa ona. Strina jo pa gleda kakor Boga.”

Nantej je še ni videl take. Ne, umakniti se ni mogel. Se mu je sicer vtaknilo, da je žobarila tako strupeno, toda stari spomini in prva ljubezen so ga vezali nanjo.

Dva dni po Šmarnu, zgodaj zjutraj, je Nantej Barbaro zapeljal h Kodrovki. Prav prosil jo je. Da ne bo jezikov. Tako nobeden ne bo mogel žobarila, da je zavoljo njega odšla. Barbari je bilo prav. Otroka sta spala. Pokrižala ju je in skoraj tekla iz naizbe. Strina ji je vekaje stiskala roko. Račnik pa je kar utonil v kolčse.

Se Nanteju so se tresle roke, ko je lezel na voz. Šele v veliki ridi, že prav pod Zahomcem, se mu je utrgalo:

“Verjemi, Barbara, vse bi dal, če bi hotela ostati. Agata bi te rada imela, ko bi videla, kako si dobra. Muhasta je, saj veš, nekoč sem jo rad imel, pa se bo unesla.”

“Ko se bosta otroka privadila, ju pridem pogledat,” je rekla kakor mimo. “Nantej, samo na Mojčiko glej. Tako dober otrok je, zadnje je, kar imaš od Mojece. Naj bo tudi Agata dobra z njo.”

Potlej ji je vek zaprl besedo.

Kodrovka ju je sprejela na moč lepo. Nantej se je koj obrnil, čeprav ga je Kodrovka slišala, naj bi še malo ostal. Pa je bilo Barbari tudi prav, da ni spregel. Od praga mu je že zamahnila z roko. Tudi Nantej je odmahnil, potlej pa se nenadoma čudno zgrbil in s bičem udaril po konju.

Tedaj je Kodrovka mehko rekla:

“Barbara, saj koj vem, da dolgo ne boš pri nas. Preveč te imajo vsi radi. Nantej tudi. Pa je tako, da gre življenje včasih po takih ridah, da človek komaj verjame. Jaz že vem.” — Tudi njej so solze zalile oči.

Ko je Nantej privozil na dvor, se mu je zdelo, da se je vrnil s pogreba. Dvor je bil čudno prazen, hlevna vrata zaprta. Nenadoma je začutil, da je z Barbaro odšla več kot samo dekla. Kako je bilo lepo takrat, ko jo je pripeljal k hiši. Mojca je bila srečna.

Ko je odpeljal konja v hlev, se je naslonil na jaslji. Kakor da še živina strmi vanj. Barbara je odšla. Nekaj se je ločilo od grunta, kar bi moralo ostati na njem za vselej.

Privibart se je vzdignilo v Nanteju: Dobrote v Agati ni. Take ne, kakor je bila v Barbari. Nikoli ni kuntrala, tiho je nosila delo in otroka. Agata nikoli ne bo taka.

Očeta je srenčal v veži, strina pa je ravno pripeljala otroka iz naizbe. Mojčika se je z velikimi očmi razgledovala in tisti hip je Nanteja stisnilo pri srcu. Kakor da Mojca stoji za tem otrokom, ki s svojo grbico pekna za usmiljenje.

Nenadoma je stari Račnik na glas rekel: “Nebesa smo zapravili.” Obrnil se je k Nanteju in brez jeze rekel:

“Nantej, do zdaj nisi vedel, kaj si imel v Barbari. Od zdaj boš.” Potlej se je sklonil k otrokoma:

Kako sem pripravljaj alental na Tita

II.

PATERSON, N.J. — Redovni-ki smo revni ljudje. Kot osebe imamo bore malo, obleko, nekaj knjig, pisalni stroj, ki ga moramo izprostiti od predstojnika, in — pika. Za kakšen fotografski aparat ali kakšen drug “hobby” je treba že posebnega dovoljenja.

Kljub temu pa smo večkrat mnogo na boljšem kot škofijska duhovščina. Svojemu duhovniku nudijo škofje v boleznih pomoč le do gotove mere, mi smo pre-skrbljeni z vsem, pa naj naša bolezen traja še tako dolgo. Naš g. dr. Knific je v newjorški bolnici že 10 let, pa je z vsem pre-skrbljen ni nihče ne tarna, koliko to stane. On je dal družbi vse, zdaj pa je družba dolžna mu dajati, kar potrebuje.

Nikoli nisem Boga tako hvallil, da sem salezijanec, kot takrat v begunskem taborišču. Kakor hitro so naši vrhovni predstojniki v Turinu zvedeli, kako je z nami, so nam brž poslali pomoč. Ker iz Italije ni bilo poštne zveze z Avstrijo, so pakete pošiljali oo. frančiškanom v Toblach tik ob meji na oni strani. Corsellis se zavzel pri taboriščnem ravnatelju, da sta osebno šla po nje in nam jih pripeljala. Potem smo predstojnike prosili pomoči za šolo, za mladinski dom itd. in tudi ta je prišla. Vedno sta Corsellis in ravnatelj rada vse pripeljala na to stran, le zavitke smo morali pred njima odpreti, da sta se prepričala, da ni nič za črno borzo. Bile so knjige, učni pripomočki za šolo, žoge in športna oprema za mladinski dom, kaj obleke in tudi kakšne konzerve, ki so bile takrat zelo cenjene. Počasi je začela prihajati tudi pomoč od sobratov v Združenih državah in celo iz Avstra-

lije.

Z vsem tem smo lahko pomagali šoli, mladinskemu domu, posameznikom in mogli organizirati izlete itd. Ta naša materialna in moralna pomoč mladini pa Titu in njegovim ni bila všeč. Oni so hoteli, da bi mladina obupala in se vrnila domov.

Pritisk, naj se vrnemo.

UNRRA je začela izvajati na vse begunce hud pritisk, naj bi se vrnili domov. Najprej nas je stradala do skrajne meje, potem pa iz lepo urejenega taborišča v Lienzu na Tirolskem 13. novembra 1946 ponoči pri 16 stopinjah Celzija pod ničlo v živinskih vagonih prepeljala v špital na Dravi, kjer so nas kot sardine strpali v slabo zgrajene barake. Drv ni bilo, hrana pa repa in zelje. Tedaj pa je UNRRA začela ponujati živilske pakete za 6 tednov tistim, ki se priglasijo za vrnitev. Le malo jih je šlo na limanice.

Emigracije tedaj še ni bilo. Kot uredniku so mi izrecno povedali, da bi kaj pisal o njej; hoteli so, naj priporočam vrnitev. Prvo sem ubogal, drugega pa ne.

Kako pa so komunisti podivjali, ko se je emigracija pokazala na obzorju! Zlasti, ko je prišlo iz Argentine zagotovilo, da je pripravljena sprejeti 10,000 Slovencev, in sta tudi Kanada in Združene države olajšali pogoje za vselitev. Komunisti so dobro vedeli, da imamo njih grozodejstva še v živem spominu in da ne bomo molčali, ko pridemo v svobodni svet. Zdaj niso le vabili domov, začel se je hud pritisk.

Preganjanje begunske inteligence.

Komunisti so zmotno sklepali, da je inteligenca tista, ki s

svojim vplivom dosega, da se ljudje ne marajo vrniti, zato so napeli vse sile, da bi jo odstranili iz taborišča. Begunska gimnazija jim je šla še posebno na živce, zato so od Angležev dosegli, da je bil njen ravnatelj dr. Marko Bajuk 8. aprila 1947 odstavljen in je moral taborišče zapustiti. Ker pa je gimnazija pod vodstvom prof. Milka Jegliča nemoteno delovala naprej, je na komunistično zahtevo taboriščna uprava 13. novembra istega leta prepovedala poučevanje profesorjem Božidarju Bajuku, Pavlu Kvedru, dr. Francetu Mihelčiču, Janezu Se-verju, dr. ing. Ludviku Zagarju in podpisnemu ter nas pognala iz taborišča.

Da bi jih rešili vpliva taboriščne inteligence, so vse mladolletnike, ki niso imeli s seboj očeta ali matere — starejši brat ali sestra ni bila dovolj — preselili v Wolfsburg, kjer so bili izpostavljeni komunistični propagandi, ki so je z besedo in tiskom širili titovski učitelji. Večina se jih je po nekaj mesecih “prostovoljno” vrnila v Jugoslavijo. Kakšna prostovoljnost je to bila, kaže dejstvo, da jih je nekaj v drugič ušlo čez mejo. Le nekaj malega se jih je rešilo z begom iz Wolfsburga, kakšen pa že na poti tja.

“Vojni zločinec!”

Ko je UNRRA prenehala, je skrb za begunce prevzela mednarodna begunska organizacija IRO. Moja prošnja je bila zavrnjena. Kot vzrok so navajali točko 6 v drugem delu njih pravil, kjer stoji, da se mora odkloniti, “kdor je po končanih sovražnostih druge svetovne vojne postal vodja gibanja, ki je sovražno njegovi domači državi, članici Združenih narodov, ali je begunce nagovarjal, naj se ne vračajo v domovino.”

Dali so sicer en mesec časa za priziv, pa ga nisem naredil, ker so med tem začele prihajati vesti, da me je Tito proglasil za vojnega zločinca in sem uvidel, da bo treba iti v ilegalo, to se pravi: spremeniti si ime in dobiti papirje nanj.

Redkokdaj v življenju sem bil deležen tolike pomoči od sobratov, znancev in prijateljev kot takrat. Ze dva meseca, predno je FSS (angleška tajna policija) v Špitalu dobil uradno obvestilo, da me morajo izročiti, sem bil opozorjen od sobratov iz domovine, od salezijanskega vrhovnega predstojnika in iz Vatikana, Z Dunaja je celo prišel avstrijski salezijanski provincijal — prvi avstrijski duhovnik, ki je prestopil taborišče. Od vrhovnega predstojnika je dobil nalog, naj me obišče in mi ponudi vso pomoč. Povabil me je, naj si izberem katerikoli salezijanski zavod v ameriškem ali francoskem zasedbenem pasu in v njem mirno živim. Odločil sem se za Linz na Donavi, vendar sem mu rekel, da bom prišel, ko bom začutil nevarnost bliže, trenutno da je še ni.

Kolikokrat v svojem življenju sem se prepričal, kako resničen je tisti rek, ki pravi, da “Kadar je sila najvišja, je božja pomoč najbližja!” Imel sem nekaj opravkov pri načelniku špitalskega FSS-a (britanske tajne policije) in kmalu spoznal, da komunistem dobro pozna in temu primerno ceni. Ščasoma sva si postala zelo odkrita. Mnenja sem bil, da mi od njega ne grozi nobena nevarnost. Da bi se prepričal, če lahko računam z njim, sem se ojunail in ga šel naravnost vprašat, če je morda dobil kak nalog proti meni, ker da mi od vseh strani prihajajo glasovi, da me je Tito proglasil za vojnega zločinca. Dejal je, da nima nič, ne bi se pa čudil, če bi dobil. Obljubil je, da me bo obvestil, če pride, hkrati pa priporočil, naj si poskrbim papirje na drugo ime.

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

Nenavadni dogodki rode izredne posledice

ZDRUŽENI NARODI, N.Y.—Kot blisk z jasnega neba je zadela novica o glasovanju ZN glede Kitajske politike v japonskem parlamentu. Vladna stranka je bila pobita, štiri opozicijske stranke so pa kritizirale vlado, ker se je dala zmanevirati v položaj, da je japonska zunanja politika prvokrat po zadnji svetovni vojni na strani poraženega gibanja.

Opozicija misli zahtevati glasovanje o zaupnici. Na vlado se namreč hudujejo tudi mnogi poslanci vladne stranke. Razburjenje je nenavadno veliko, toda vladne krize ni treba pričakovati.

V komunističnih državah kar norijo od veselja nad zmago, posebno velja to za Albanijo, ki je zanjo verjetno res “edinstveni dogodek”, da je “premagala” ZDA. Komunistični svet je tako zaverovan v svojo “zmago”, da mnogi tovariši že mislijo, da bodo postali ZN rdeča postojanka. Le Ču Enlaj v Peipingu je molčal in ni hotel dati nobene izjave.

Ameriška diplomacija trdi, da se naši odnosi do Formoze ne bodo nič spremenili. Vse pogodbe ostanejo v veljavi, naj bo Taivan v ZN ali ne.

Najbolj značilna posledica je v tem, da so sicer nekateri delegatje obljubili, da bodo podprli ameriško stališče, pozneje pa so menjali svoje mnenje in glasovali proti ameriškemu, pri tem ameriške delegacije niso obvestili o svojem “premiku”. To bi se res težko dalo razlagati kot izraz medsebojnega zaupanja.

Italija odobrila 400 milijonov za reševanje Benetk

RIM, It. — Vlada je odobrila 400 milijonov dolarjev za rešitev Benetk, ki se v zadnjih desetletjih vedno bolj pogrezajo v morje. Denar bodo porabili v štirih letih za izboljšanje kanalizacije, vodovodov in za varovanje stavb in spomenikov starodavne “kraljice Jadrana”.

Posebno pozornost bodo posvetili reševanju poplavljanja nižjih delov mesta ob visoki plimi in vetrovih. Predloženih je bilo v zadnjih letih več načrtov, katerih vrednost in praktičnost pa še ni proučena.

Help Wanted Female

SEWING MACHINE OPERATORS

for garment factory; five days per week. Excellent piecework rate. Call days, 881-5459.

(207)

MALI OGLASI

V najem

2 prenovljeni stanovanji, blizu Sv. Vida, zgoraj, vsako ima po 5 sob in kopalnico. Zmerna najemnina. Za pojasnila kličite: 881-5158 (x)

V najem

5-sobno moderno stanovanje za urade ali stanovanje se odda odraslim na 6426 St. Clair Ave. Najprej pokličite 481-5380 za ogled. (x)

V najem

Dve stanovanji, 3 sobe vsako na drugem in 4 sobe na tretjem, pri E. 49 in St. Clair Ave. Kličite 921-8461 (209)

Hiša naprodaj

Dobra 9-sobna enodružinska hiša z 2 spalnicama, preproge, je naprodaj v bližini Sv. Vida. Kličite po 4. uri 431-9123 ali 261-8050. —(210)

Lastniki prodajajo

3 enodružinske hiše na E. 185 St. s skupnim pročeljem 200 čevljev, v sredi slov. naselbine, določeno za trgovinstvo. Kličite od 5-7. ure zvečer 486-6540. (215)

V najem

Tri sobe se odda, zgoraj, fur-nez, porč in klet eni ali dvemi osebi, Slovencem. \$40. Vprašajte za Anton Kutnar po 6. uri na 1124 E. 77 St. —(207)

Hiša naprodaj

V fari sv. Križa, zidana hiša, 3 spalnice na E. 211 severno od bulevarda, pod \$30,000. Lastnik 731-5399 —(209)

V najem

Oddamo 4 sobe, zgoraj, blizu cerkve Marije Vnebovzete. Ni garaže.

Kličite 451-9434

(209)

V najem

Lepa opremljena soba in garaža v najem na Lucknow Ave., se odda zaposlenemu fantu ali dekletu.

Kličite vsak čas KE 1-0957

10 akrov gozda

Izvrstno posestvo v najboljši Madison okolici. Primerno za gradbeni prostor ali za zabavni prostor.

KOVAC REALTY

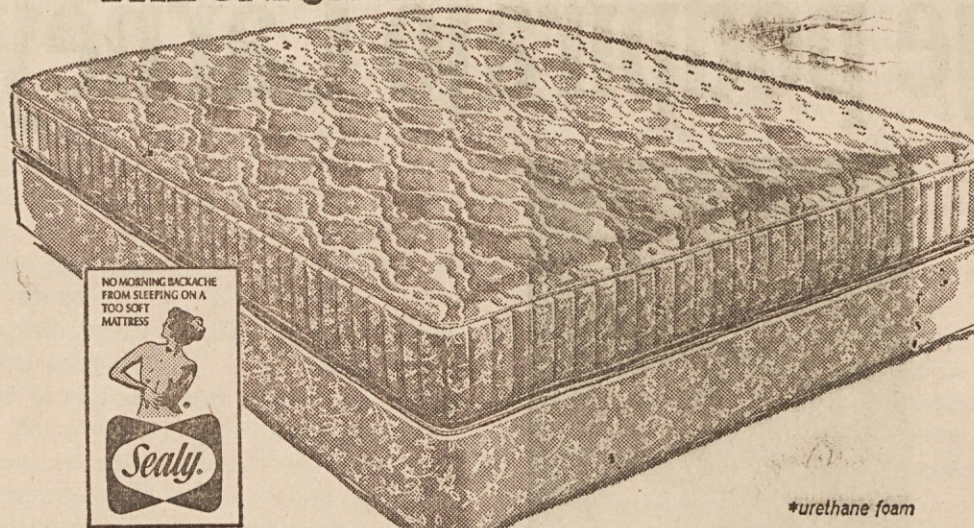
291-2878 946-8059 zvečer (26,28 okt.)

Zidan apartment naprodaj

36 stanovanj, letni dohodek \$32.000, v dobrem stanju, na Lakeview Rd. Lastnik bolan, žena ne more upravljati. Cena \$54.000. Kličite 381-5720

SEALY POSTUREPEDIC

THE UNIQUE BACK SUPPORT SYSTEM

90th ANNIVERSARY SPECIAL VALUE FROM THE POSTUREPEDIC PEOPLE

SEALY ANNIVERSARY CLASSIC 2-PC. SET

\$99.90 twin or full size 2-pc. set

The price of a good night's sleep is way down! Take advantage of this once-a-year offer! Famous Sealy quality—firm, comfortable, durable—now on sale! Featuring hundreds of tempered steel coils for firm inner support. Plus, a rich contemporary print cover quilted to layers of puffy cushioning.

Queen Size 60x80" 2-pc. set \$149.95 King Size 76x80" 3-pc. set \$199.95

EASY MONTHLY PAYMENTS

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6202 ST. CLAIR AVENUE

JOHN SUSNIK & SONS

DNEVA SLOVENSKE ZASTAVE

in

NARODNEGA PRAZNIKA

se bomo letos spominjali z prireditvijo v avditoriju pri Sv. Vidu, v nedeljo dne 31. oktobra 1971,

popoldne ob treh. Nastopil bo moški pevski zbor “Slovenski fantje”, mladina obeh Slovenskih šol v

Clevelandu in drugi. Glavni govornik bo g. Jože Likozar. Vsi vabljeni!

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"In zakaj nadomeščate vi božjo previdnost?" odvrne Mercedes. "Zakaj se spominjate vi, če je ona pozabila? Kaj brigata Janina in njen vezir vas, Edmond? Kakšno krivico je naredil Fernand Mondego vam s tem, da je izdal Ali Tebelina?"

"Madame," odvrne Monte Cristo, "to je tudi zadeva, ki se tiče samo francoskega častnika in paševe hčerke Haydee. Pravimate, in me ne briga čisto nič, in prisegel sem, da se maščujem, ne nad francoskim častnikom, ne nad grofom Morcerfom, ampak nad ribičem Fernandom, možem Katalonke Mercedes."

"O gospod," vsklikne grofica, "kako strašno maščevanje za pregrešek, h kateremu me je prisilila usoda! Kriva sem namreč jaz, Edmond, in če se hočete nad kom maščevati, se maščujte nad menoj, ki v vaši odsotnosti in svoji zapuščenosti nisem bila dovolj močna."

"Toda zakaj sem bil jaz odsoten?" reče Monte Cristo. "Zakaj ste bili vi zapuščeni?"

"Ker so vas zaprli v ječo, Edmond."

"In zakaj so me zaprli? Zakaj sem bil jetnik?"

"Ne vem," pravi Mercedes."

"Da, madame, tega ne veste, vsaj upam tako. Hočem vam torej povedati. Zaprli so me, ker je v predvečer najine svatbe v utici pri očetu Pamphilu mož, po imenu Danglars, napisal to pismo, katero je odnesel na pošto ribič Fernand."

In Monte Cristo gre k pisalni mizi, odpre enega izmed predalov, vzame iz njega zarumenel papir ter ga da Mercedi.

Bilo je to Danglarsovo pismo, pisano kraljevemu prokuratorju, katero je vzel grof Monte Cristo iz aktov, tičočih se Edmonda Dantesa, oni dan, ko je izplačal poverjenik tvrdke Thomson in French gospodu de Boville dvesno tisoč frankov.

Mercedes prečita to pismo polna strahu.

"O moj Bog," vzdihne, ko prečita, ter položi roko na potno čelo, "in to pismo—"

"To pismo sem kupil za dve sto tisoč frankov," pravi Monte Cristo. "A ta cena je jako nizka, ker se s tem danes v vaših očeh lahko opravičim."

"In kaj je bila posledica tega pisma?"

"Znano vam je, da sem postal jetnik, a ne veste, koliko časa sem ostal v ječi. Neznano vam

je, da sem bil zaprt štirinajst let četrte ure od vas v ječi na gradu Ifu. Neznano vam je bilo, da sem tekom teh štirinajstih let vsak dan ponavljal prisego, da se osvetim, dasi še nisem slutil, da se vi omožili s Fernandom, mojim tožnikom, da je umrl moj oče, in sicer umrl lakote."

"Pravični Bog!" vsklikne Mercedes.

Toda ko sem prišel po štiri najstih letih iz ječe, in na Mercedes, ki je živela, in na mojega očeta, ki je bil mrtev, sem prisegel, da se bom nad Fernandom maščeval, in zdaj se maščujem."

"Ali ste prepričani, da je bil to res nesrečni Fernand?"

"Pri izveličanju moje duše, madame, tako je, kakor sem rekel. Sicer pa to ni nič posebnega, če človek pomisli sledeče: kot rejenček Francije je prestopil k Angležem; kot rojen Španec se je bojeval proti Španiji; plačan od Alija, ga je izdal in umoril. Kaj je to v primeri s tem pismom? Laž iz ljubezni, katero mora, kar priznavam in razumem, odpustiti ženska, s katero se je ta mož oženil, katere pa ne more odpustiti oni, ki se je hotel oženiti s to žensko. Francozje se niso maščevali nad izdajalcem, Španci ga niso ustrelili, Ali, počiva v globokem grobu, ga ni mogel kaznovati; toda jaz, izdan, umorjen in tudi vržen v grob, sem utekel temu

grobu po božji milosti; Bog sam hoče maščevanje, Bog hoče maščevanje po moji roki."

Ubogi ženi se povesi glava, in noge se ji začno tresti, da pade na kolena.

"Odpustite, Edmond," pravi, "odpustite meni, ki vas ljubim še vedno!"

Njeno čelo se je skoro dotikalo preproge.

Grof stopi k nji in jo dvigne.

Sede v naslonjaču, opazuje nato moški grofov obraz, ki je bil v bolečini in sovraštvu skoro grozeč.

"Jaz naj teh prokletih ne staram! Nepokoren naj bodem Bogu, ki me je izbral za orodje svojega maščevanja! Nemogoče, madame, nemogoče!" zamrmra.

"Edmond!" pravi uboga mati, poskuša vse sredstva. "O moj Bog, če imenujem jaz vas Edmond, zakaj ne imenujete vi mene Mercedes?"

"Mercedes," ponovi Monte Cristo, "Mercedes! Ah, da, pravimate, to ime mi je drago še vedno — ah, in že dolgo, dolgo časa ni prišlo tako jasno čez moje ustnice. O Mercedes, v vzdihljivejši največje žalosti sem šepetal vaše ime, v najsilnejših bolečinah sem ga vzdihoval prav tako kakor v obupni besnosti. Ves trd od mraza, prikovani na slamo svojega ležišča, ali ležeč ves sparjen od vročine na kamenitih ploščah svoje ječe, sem mislil na vas, Mercedes; o Mercedes, in moram se maščevati, kajti štirinajst let sem jokal, štirinajst let sem trpel nad človeško in zdaj vam ponavljam: Mercedes, jaz se moram maščevati."

Boje se, da bi se več ne mogel ustavljati prošnjam one, ki jo je ljubil tako zelo, je poklical grof svojemu sovraštvu spomine na pomoč.

"Maščujte se, Edmond," pravi uboga mati, "toda samo nad krivcem, nad njim, nad menoj,

toda ne nad mojim sinom!"

"V svetem pismu stoji zapisano," odvrne Monte Cristo, "da grehi očetov preidejo na otroke do tretjega in četrtega kolena. Ali naj bom jaz boljši od Boga, ki je narekoval te besede svojemu preroku?"

"Toda Bog ima čas in večnost, a ljudem manjka oboje."

Monte Cristu se izvije vzdih, skoro sličen rjoenju, in prime se z obema rokama za glavo.

"Edmond," nadaljuje Mercedes in iztegne svoje roke proti grofu, "Edmond, odkar vas poznam, sem oboževala vaše ime, mi je bil svet spomin na vas. Edmond, prijatelj moj, ali hočete skaliti to sliko, ki odseva tako jasno iz zrcala mojega srca? O, če bi mogli prešteti molitve, ki sem jih pošiljala za vas k Bogu, dokler sem vedela, da živite, in odkar sem mislila, da ste mrtvi! Da, mrtvi! Ah, predstavljala sem si vaše truplo v eni onih globočin, v katere potaplja jejničarji trupla svojih jetnikov, in jokala sem. Kaj sem mogla storiti za vas drugega, Edmond, kakor jokati in moliti? Poslušajte, deset let sem imela vsako noč isti sen. Reklo se mi je, da ste hoteli ubežati, da ste se mesto drugega jetnika zavili v mrtvečvo vrečo, da so vrgli to živo truplo z višine gradu Ifa in da je opozoril nič slutečega krvnika na to le krič, ki se vam je izvil ko ste se razbili ob skalo. Ah, Edmond, pri glavi

svojega edinega sina, za katerega vas prosim milosti, vam prisegam, da sem videla skozi deset let vsako noč ta prizor, slišala vsako noč oni strašni krič, ker se zbudila vsa otrpla in trepetajoča. Ah, verujte mi, Edmond, dasi zaslužim veliko kazen, da sem tudi jaz strašno trpela."

"Ali je umrl vaš oče, ko ste bili vi daleč od njega?" vsklikne Monte Cristo, pule si z obema rokama lase. "Ali ste videli, da je postala vaša izvoljenka soproga vašega tekmeca, dočim ste vi zdihovali v ječi?"

"Ne," ga prekine Mercedes, "ampak videla sem, da je mož, ki ga ljubim, pripravljen umoriti mojega sina."

Mercedes je govorila te besede s tako pretresujočo bolestjo, s tako obupnim izrazom, da grofa premaga jok.

Lev je bil ukročen, osvetnik premagan.

"Kaj zahtevate?" pravi. "Da ostane pri življenju vaš sin? Prav, naj živi!"

Mercedi se izvije vsklik, ki pričara v grofove oči dve solzi; toda ti dve solzi izgineta takoj; vsekakor je poslal Bog angelja, da jih je otrl s poljubom, kajti v očeh Gospodovih sta bili dragocenejši kakor najdražji biseri iz Gizarata in Ofira.

"O," vsklikne in pritisne Monte Cristovo roko na svoje ustnice, "o, hvala, hvala, Edmond, ki sem ga vedno ljubila tako

zelo, ki sem se ga vedno spominjala. O, zdaj smem to reči."

"Tem bolj," pravi Monte Cristo, "ker ubogi Edmond ne bo več dolgo užival vaše ljubezni."

Mrtvec se vrne v svoj grob, senca izgine v noč."

"Kaj pravite, Edmond?"

(Dalje prihodnje)

The Holy Family Society
ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, IL 60434
of the USA

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Participating in the Catholic Communications Foundation.

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kochevar
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frances Yucevicius
Social Director	Nancy Owen
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

St. John the Baptist Lodge No. 13

Dear members:

It was very disappointing to see so few members at our September meeting. It is very hard to have discussions and make plans with a handful of members present at the meetings.

A bowling social will be

planned at our October meeting. The officers and myself would like to see the young adults at these meetings to help us plan this event and all future socials. We need help and suggestions desperately. Please come to the meeting.

Fraternally yours,

Tina Stanik
Secretary

JOS. ZELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVENUE

Tel.: 361-0583

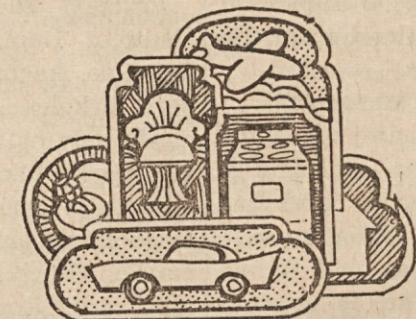
COLLINWOODSKI URAD

452 E. 152nd STREET

Tel.: 481-3118

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago

Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

plačevanje na obroke

Karkoli želite... nov avto... rekr. sobo... prevozno hišico... čoln... ali posebne počitnice... pojdite v enega od naših 24 prikladnih uradov in pogovorite se o tem. Mi vam bomo pokazali, kako malo stane poslovanje z našo banko. In ko ste že tam, vprašajte o hranjenju, Free Checking, Master Charge, Cash-On-Call (predjem gotovine na vašo Master Charge Card), predpakirane tuje valute in potovalni čeki.

Odkrijte Society NATIONAL BANK OF CLEVELAND

Demokratje podpirajo Carneya

JAMES M. CARNEY

Vodili ste odlično kampanjo za zmago, moje občudovanje in najboljše želje!

EDMUND S. MUSKIE

Zvezni senator iz Maine
Kandidat za podpredsednika
ZDA — 1968

Pozivam vas, da izvolite v urad moža, ki bo velik župan in velik demokratski vodnik... Jamesa M. Carneyja.

JOHN J. GILLIGAN

Guverner države Ohio

Jaz hočem dodati svojo osebno podporo k vsem tem velikim demokratom, ki so se izjavili za Jamesa Carneyja.

ANTHONY J. GAROFOLI

predsednik mestnega sveta Clevelanda

2. novembra volite

JAMESA M. CARNEYA

demokrata — za župana

Podpirajo ga AFL-CIO
Podpira ga Cleveland Press

Carney for Mayor Committee, Sally Fridrich, Secretary, 19323 Davinwood Dr., Cleveland, O. 44135

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

FRANKLIN PARK AREA —
BY OWNER

3 bdrm. face brk. Cape Cod, 1½
baths, lge. cab. kit. WW crpt. Blt.
in, A.C. Fenced yard, 2 c. gar.
60x175 lot. Low taxes. \$29,900.
445-5542 (207)

Minnesota PRIME CENTRAL BUSINESS LAND FOR SALE

Located at the focal entrance to the
Duluth Central Business District;
adjacent to interstate freeway exit,
recent downtown renewal project,
and Cultural Center; site contains
1.14 acres (49,795 sq. ft. 115'x433')
and is 75% vacant, containing a
formerly occupied railroad depot
and yards; offers excellent view,
within 2,000 ft. of Lake Superior
Harbor, is three blocks from 100%
corner and two blocks from Govern-
ment Center. The property will be
sold at a fixed price of \$90,000 on
the basis of most suitable design
and development for the site. Write
for bid form and further description
to Leonard Slabodnik, City Purchasing
Agent, Room 107, City Hall,
Duluth, Minnesota 55802.

(208)